

— Кой тропа и реве вътре, — прошепна Боян.

— Ще видим, — рече учителя, доближи полека до вратата и я бутна с бастуна си.

В това време бяха се повърнали и другите двама другари. Те се гушеха страхливо зад учителя.

Вратата заскърца на рждалияте си резета, отвори се и от там се показа голяма глава с дълги рога.

— Бягайте, — извика Боне и тръти да бяга. Побегнаха и другите. Учителя дори отстъпи няколко крачки назад, с издигнат бастун в ръка. В това време из запустялата сграда полека-полека се измъкна цел-целиничък селския бик...

— Ха-ха-ха, — засмя се учителят. — Елате да видите таласджа!... Говедаря го тръсеше снощи из селото, а той де се скрил от жегата през деня. Искал е да излезе, мъчил се е да отвори вратата с рога си и тропал в нея.

С дружен смях и шеги подкараха селския бик-таласджм към селото...

Подкараха и воловете с колата.

Ал. Спасов

Бик и елен

(Басня)

— Елене, — каза силний бик, —
Ха да направиме така:
Задружно да се борим ний,
Ако нападне ни вълка.

— Е да, ти имаш сила, бико,
И би било добре така,
Но аз надежда имам само
Във моите бързите крака.

Елин-Пелин

С тая книжка изпращаме „Слънчице“, брой 1.

Редактор: Елин-Пелин

Уредник: Ал. Спасов